

Väljaandja:	Keskkonnaminister
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	algtekst-terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	01.07.2013
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	29.06.2014
Avaldamismärge:	RT I, 28.06.2013, 7

Vedelkütuste kohta esitatavad keskkonnanõuded, biokütuste säästlikkuse kriteeriumid, vedelkütuste keskkonnanõuetele vastavuse seire ja aruandmise kord ning biokütuste ja vedelate biokütuste kasutamisest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise määramise meetodika¹

Vastu võetud 21.06.2013 nr 45

Määrus kehtestatakse [välisõhu kaitse seaduse](#) § 58 lõike 2 alusel.

§ 1. Määruse reguleerimisala

(1) Määrusega kehtestatakse:

- 1) maanteeõidukite ja väljaspool teid kasutatavate liikurmasinade, siseveelaevade, põllu- ja metsamajandustraktorite ning väikelaevade, kui need ei ole merel, otto- ja diiselmootorites kasutatava mootoribensiini, diislikütuse, gaasiõli, kerge kütteõli ja mootorikütusena kasutatavate biokütuste keskkonnanõuded;
- 2) gaasiõli, kerge kütteõli, raske kütteõli ja laevakütuste keskkonnanõuded;
- 3) biokütuste säästlikkuse kriteeriumid;
- 4) vedelkütuste (*edaspidi kütus*) keskkonnanõuetele vastavuse seire ja aruandmise kord;
- 5) biokütuse või vedelate biokütuste kasutamisest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise määramise meetodika.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud nõudeid ei kohaldata:

- 1) kütuste suhtes, mida kasutatakse teadusuuringute või katsetamise eesmärgil;
- 2) kütuste suhtes, mida töödeldakse enne lõplikku põletamist;
- 3) aktsiisilaos töödeldavate kütuste suhtes ning kütuste suhtes, mida Eestis tarbimisse ei lubata alkoholi-, tubaka-, kütuse- ja elektriaktsiisi seaduse § 4¹mõistes;
- 4) kütuse igasuguse kasutamise suhtes laeval, kui see on spetsiaalselt vajalik laeva ohutuseks või elupäästmiseks merel;
- 5) kütuste suhtes, mida kasutatakse sõjalaevadel või muudeks sõjaväelisteks eesmärkideks;
- 6) kütuse igasuguse kasutamise suhtes laeval, mis on tingitud laeva või selle seadmete kahjustusest, niivõrd kui kahjustuse tekkimisel on võetud tarvitusele kõik mõeldavad abinõud, et vältida heitmete suurenemist või neid nii palju kui võimalik vähendada ja kui on võetud kõik meetmed kahjustuse kõrvaldamiseks nii kiiresti kui võimalik. Seda sätet ei kohaldata, kui reeder või kapten tegutses kahju tekitamise tahtlusega või ettevaatamatusest;
- 7) kütuste suhtes, mida kasutatakse laevadel, kus rakendatakse heitkoguste vähendamiseks lubatud tehnoloogiasid vastavalt EÜ Nõukogu direktiivi 1999/32/EÜ, mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes, ja millega muudetakse direktiivi 93/12/EMÜ (EÜT L 121, 11.05.1999, lk 13–18) artiklile 4c.

§ 2. Terminid

(1) Mootoribensiin käesoleva määruse tähenduses on mootorikütus, v.a lennukibensiin, mis vastab EÜ Nõukogu määrusega (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, 07.09.1987, lk 1–675) seisuga 2012. aasta 1. jaanuaril kehtestatud kaupade kombineeritud nomenklatuuri (*edaspidi KN*) alamrubriikidele 2710 12 41, 2710 12 45 või 2710 12 49.

(2) Gaasiõli käesoleva määruse tähenduses on igasugune toornaftast toodetud vedelkütus, mis vastab KN alamrubriikidele 2710 19 31–2710 19 48 ja 2710 20 11–2710 20 19, sh gaasiõli, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid töötavates liikurmasinates, siseveelaevades, põllu- ja metsamajandustraktorites

ning väikelaevades, ja toornaftast toodetud vedelkütus, mis on mõeldud kasutamiseks järgmistes õigusaktides nimetatud diiselmootorites:

1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 94/25/EÜ väikelaevu käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta kui need laevad on merel (EÜT L 164, 30.6.1994, lk 15–38);

2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 97/68/EÜ väljaspool teid kasutatavate liikurmasinadele paigaldatavate sisepõlemismootorite heitgaaside ja tahkete heitmete vähendamise meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1–86);

3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2000/25/EÜ, põllumajandus- ja metsatraktorite mootoritest paisatavate gaasiliste ja tahkete osakeste heitmete vastu võetavate meetmete kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 74/150/EMÜ (EÜT L 173, 12.7.2000, lk 1–34).

(3) Diislikütus käesoleva määruse tähenduses on diiselmootoris kasutatav gaasiõli, mis vastab KN alamrubriigile 2710 19 43 või 2710 20 11 ja mida kasutatakse direktiivides 70/220/EMÜ mootorsõidukite ottomootorite heitgaaside tekitatud õhusaaste vastu võetavaid meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 76, 6.4.1970, lk 1–22) ja 88/77/EMÜ sõidukite diiselmootoritest eralduvate gaasiliste heitmete vastu võetavaid meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 36, 9.2.1988, lk 33–61) nimetatud iseliikuvates sõidukites.

(4) Biodiislikütus käesoleva määruse tähenduses on biomassist toodetud diislikütus, mis vastab KN alamrubriigile 2710 19 43, 2710 20 11 või 3826 00 10.

(5) Vedel biokütus käesoleva määruse tähenduses on vedelkütus, mis on toodetud biomassist või jäätmete või jääkide bioloogiliselt lagunevast fraktsioonist ning mida ei kasutata mootorikütusena transpordis.

(6) Kerge kütteõli käesoleva määruse tähenduses on igasugune kütteks või mootorikütusena kasutatav gaasiõli, mis vastab KN alamrubriikidele 2710 19 43–2710 19 48 või 2710 20 11–2710 20 19, või keskmine õli, mis vastab KN alamrubriigile 2710 19 25 või 2710 19 29.

(7) Raske kütteõli käesoleva määruse tähenduses on igasugune toornaftast toodetud vedelkütus, mis vastab KN alamrubriikidele 2710 19 62–2710 19 68 või 2710 20 31–2710 20 39.

(8) Põlevkivikütteõli käesoleva määruse tähenduses on põlevkivist toodetud vedelkütus, mis vastab KN alamrubriigile 2710 19 62, 2710 19 64, 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 või 2710 20 39.

(9) Laevakütus käesoleva määruse tähenduses on igasugune laeval kasutamiseks määratud ja laeval kasutatav toornaftast, põlevkiviõlist või muust toorainest saadud vedelkütus, kaasa arvatud toornaftast saadud vedelkütus, mida kasutatakse siseveelaevadel ja väikelaevadel, nagu on määratud direktiivides 94/25/EÜ ja 97/68/EÜ. Laevakütus hõlmab ka järgmisi kütuseid:

1) laeva diislikütus – laevakütus, mille viskoossus ja tihedus jääb käesoleva määruse lisa 3 esitatud DMB ja DMC kvaliteediklassi viskoossuse ning tiheduse raamidesse;

2) laeva kerge kütteõli – laevakütus, mille viskoossus ja tihedus jääb käesoleva määruse lisa 3 esitatud DMX ja DMA kvaliteediklassi viskoossuse ning tiheduse raamidesse.

(10) Tarbimisse lubamine on aktsiisikauba tarbimisse lubamine alkoholi-, tubaka-, kütuse- ja elektriaktsiisi seaduse tähenduses.

(11) Turustamine käesoleva määruse tähenduses on laeva pardal põletamiseks ette nähtud laevakütuse kolmandatele isikutele tasu eest või tasuta tarnimine või kättesaadavaks tegemine Euroopa Liidu liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluval alal. Turustamiseks ei loeta laevakütuse tarnimist või kättesaadavaks tegemist laeva tankides kütuse väljaveo eesmärgil Euroopa Liidust.

(12) Käitlemine on vedelkütuse käitlemine vedelkütuse seaduse mõistes.

(13) Tegelik väärtus käesoleva määruse tähenduses on käesoleva määruse lisa 4 osas C sätestatud meetodika kohaselt arvatud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine konkreetse biokütuse tootmisprotsessi mõnes etapis või kõikides etappides.

(14) Tüüpiline väärtus käesoleva määruse tähenduses on kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise hinnanguline väärtus konkreetse biokütuse tootmisviisi puhul.

(15) Vaikeväärtus käesoleva määruse tähenduses on tüüpilisest väärtusest eelnevalt kindlaks määratud tegurite abil tuletatud väärtus, mida võib käesolevas määruses kindlaks määratud tingimustel kasutada tegeliku väärtuse asemel.

§ 3. Mootoribensiini ja diislikütuse kohta esitatavad keskkonnanõuded ja nende rakendamise tähtajad

(1) Tarbimisse lubada, käidelda või kasutada võib mootoribensiini, mis vastab käesoleva määruse lisa 1 sätestatud keskkonnanõuetele.

(2) Tarbimisse lubada, käidelda või kasutada võib maksimaalselt 3,7-massiprotsendise hapnikusisaldusega ja maksimaalselt 10-mahuprotsendise etanoolisisaldusega mootoribensiini.

(3) Mootoribensiinil, mille etanoolisisaldus on üle 5 mahuprotsendi kuid mitte üle 10 mahuprotsendi või hapnikusisaldus üle 2,7 massiprotsendi, kuid mitte üle 3,7 massiprotsendi, tuleb müügipunktides kasutada märgistust E10.

(4) Tarbimisse lubada, käidelda või kasutada võib diislikütust, mis vastab käesoleva määruse lisas 2 või 3 sätestatud keskkonnanõuetele.

§ 4. Raske ja kerge kütteõli väävlisisalduse piirnormid

(1) Raske kütteõli, kaasa arvatud põlevkivikütteõli, kasutamine on lubatud, kui selle väävlisisaldus ei ületa 10 000 mg/kg (1,00% massist), välja arvatud vedelkütusevaru seaduse § 2 lõike 1 punkti 3 alusel moodustatud kütteõli varu, kus raske kütteõli väävlisisaldus võib olla kuni 30 000 mg/kg (3,00% massist).

(2) Kerge kütteõli kasutamine on lubatud, kui selle väävlisisaldus on kuni 1000 mg/kg (0,1% massist).

§ 5. Gaasiõli, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid töötavates liikurmasinates, põllu- ja metsamajandustraktorites, siseveelaevades ning väikelaevades, väävlisisalduse piirnormid

(1) Tarbimisse lubada, käidelda või kasutada võib gaasiõli, mille väävlisisaldus ei ületa 10 mg/kg (0,001% massist) ja mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid töötavates liikurmasinates ning põllu- ja metsamajandustraktorites.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud gaasiõlisid võib kasutada siseveelaevades ja väikelaevades, kui nende väävlisisaldus ei ületa 10 mg/kg (0,001% massist).

§ 6. Kütuste metalliliste lisandite kohta esitatavad keskkonnanõuded ja nende rakendamise tähtajad

(1) Kütustes kasutatava metallilise lisandi metüülsüklopentadienülmangaan-trikarbonüüli (MMT) korral ei tohi kütuse mangaanisisaldus ületada 6 mg liitri kohta.

(2) Alates 1. jaanuarist 2014 ei tohi lõikes 1 nimetatud metallilise lisandi mangaanisisaldus ületada 2 mg kütuse liitri kohta.

(3) Teade metallilise lisandi sisalduse kohta kütuses paigaldatakse kõikidesse kohtadesse, kus metallilise lisandiga kütus tarbijatele kättesaadavaks tehakse.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud teates peab olema tekst: „Kütus sisaldab metallilisi lisandeid”.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud teade kinnitatakse selgelt nähtavana sinna, kus on kütuseliigi kohta esitatav teave. Teade peab olema kergesti loetavas kirjas ja piisavalt suur, et olla selgelt nähtav.

§ 7. Laevakütuse kohta esitatavad keskkonnanõuded

(1) Eesti Vabariigi territoriaalvetes, majandusvööndis ja väävliühendite heitkoguste kontrolli aladel, mis on määratud Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (edaspidi *IMO*) poolt 1978. aasta protokolliga muudetud 1973. aasta rahvusvahelise konventsiooni laevade põhjustatud merereostuse vältimise kohta (edaspidi *MARPOLi konventsioon*) VI lisas, mis on lisatud *MARPOLi* konventsioonile 1997. aasta protokolliga, on lubatud kasutada laevakütuseid, mille väävlisisaldus ei ületa 15 000 mg/kg (1,5% massist). Nimetatud nõue kehtib kõikide lippude all sõitvate laevade suhtes, kaasa arvatud laevad, mis alustasid sõitu väljaspool Euroopa Liitu.

(2) Sadamatesse sisenevatel laevadel peab olema nõuetekohane logiraamat, mis sisaldab andmeid kütuse vahetuse kohta.

(3) Turustada võib laeva diislikütust, mille väävlisisaldus ei ületa 15 000 mg/kg (1,5% massist) ja mis vastab käesoleva määruse lisas 3 sätestatud keskkonnanõuetele.

(4) Turustada võib laeva kergest kütteõli, mille väävlisisaldus ei ületa 1000 mg/kg (0,1% massist) ja mis vastab käesoleva määruse lisas 3 sätestatud keskkonnanõuetele.

(5) Siseveelaevades ja väikelaevades kasutatava kerge kütteõli väävlisisaldus ei tohi ületada 10 mg/kg (0,001% massist).

(6) Laevakütuseid, mille väävlisisaldus ületab 1000 mg/kg (0,1% massist), ei tohi kasutada sadamakaide ääres seisvad laevad, kusjuures meeskonnale jäetakse piisavalt aega, et pärast kai äärde saabumist nii kiiresti kui võimalik ja enne ärasõitu nii hilja kui võimalik teostada nõutav kütuse vahetus. Kütuse vahetuse aeg kantakse sisse laeva logiraamatusse.

(7) Käesoleva paragrahvi lõiget 6 ei kohaldata:

- 1) laevade suhtes, mis seisavad sõiduplaani kohaselt sadamakai ääres eeldatavalt vähem kui kaks tundi;
- 2) siseveelaevade suhtes, millel on tunnistus, mis tõendab nende vastavust 1974. aasta rahvusvahelisele konventsioonile inimeste ohutusest merel selle kehtivas redaktsioonis, nii kaua, kuni need viibivad merel;
- 3) laevade suhtes, kus lülitatakse välja kõik mootorid ja kasutatakse sadamakai ääres seisites maapealset elektrienergiat.

(8) Lõigete 1 ning 3–5 nõuetele vastava madala väävlisisaldusega laevakütuse kasutamise alternatiivina lubab Veeteede Amet laeval kasutada rahvusvaheliselt tunnustatud heitkoguste vähendamise tehnoloogiat, eeldusel et need laevad:

- 1) saavutavad heitkoguste vähendamise, mis oleks vähemalt võrdväärne heitkoguste vähendamisega, mis oleks saavutatud käesoleva määrusega kehtestatud kütuste väävlisisalduse piirmäärade kohaselt;
- 2) omavad heidete pideva jälgimise seadmeid ja dokumenteerivad põhjalikult, et kõiki heitkoguste vähendamise tehnoloogilistes seadmetes tekkivaid jäätmeid käideldakse vastavalt sadamaseaduse § 12 lõike 1 alusel kehtestatud sadama eeskirjale.

§ 8. Mootorikütusena kasutatava biokütuse keskkonnanõuded

(1) Kütuseid võib tarbimisse lubada, käidelda ja kasutada, kui biokütuseid sisaldavad mineraalõlide derivaadid vastavad käesoleva määruse lisade 1 ja 2 nõuetele.

(2) Kui mineraalõlide derivaatidesse on segatud bioetanooli või biodiislikütust rohkem kui lisades 1 ja 2 lubatud, tuleb müügipunktides kasutada mootoribensiinide märgist E ja diislikütuste märgist BIO, millele lisatakse biokomponendi arvuline sisaldus mahuprotsentides.

(3) Tarbimisse lubada, käidelda ja kasutada võib biodiislikütust, mis vastab käesoleva määruse lisa 2 või 3 nõuetele.

§ 9. Biokütuste säästlikkuse kriteeriumid

(1) Biokütuste säästlikkuse kriteeriumid on järgmised:

- 1) biokütuse elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine on võrreldes fossiilsete kütustega vähemalt 35%;
- 2) biokütus ei ole valmistatud toorainest, mis on saadud suure elurikkusega maa-alalt juhul, kui ei ole tõendatud, et asjaomase tooraine tootmine ei olnud looduskaitse eesmärkidega vastuolus käesoleva paragrahvi lõike 2 punkti 2 kohaselt, ning välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et tooraine kogumine on vajalik lõike 2 punktis 3 nimetatud rohumaa seisundi säilimiseks;
- 3) biokütus ei ole valmistatud toorainest, mis on saadud suure süsinikuvaruga maa-alalt, välja arvatud juhul, kui tooraine hankimise ajal iseloomustas maa-ala sama seisund, mis oli 2008. aasta jaanuaris;
- 4) biokütus ei ole valmistatud toorainest, mis on saadud maa-alalt, mis oli 2008. aasta jaanuaris turbaraba, juhul kui ei ole tõendatud, et selle tooraine viljelus ja kogumine ei too kaasa varem kuivendamata pinnase kuivendamist;
- 5) biokütuse tootmiseks Euroopa Liidus kasvatatud põllumajandustooraine on saadud vastavalt EÜ Nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks (EÜT L 30/16, 31.01.2009, lk 16–98), II lisa punktis A pealkirja all „Keskfond” ja nimetatud lisa punktis 9 loetletud nõuetele ning kvaliteedistandarditele ja vastavalt nimetatud määruse artikli 6 lõikes 1 määratletud heade põllumajandus- ja keskkonnaningimuste miinimumnõuetele.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud suure elurikkusega maa-ala on käesoleva määruse mõistes maa-ala, mida 2008. aasta jaanuaris või pärast seda iseloomustas üks järgmistest seisunditest, olenemata sellest, kas see seisund on säilinud:

- 1) loodusemets ja muu metsamaa, st looduslike liikidega mets ja muu metsamaa, kus ei ole selgelt nähtavaid märke inimtegevusest ja kus ökoloogilised protsessid ei ole olulisel määral häiritud;
- 2) maa-ala, mille asjaomane pädev asutus on määranud õigusaktide alusel looduskaitsealaks või haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsealaks, mida on tunnustatud rahvusvahelistes lepingutes või mis on kantud valitsusvaheliste organisatsioonide või Rahvusvahelise Loodusvarade ja Looduskaitse Ühingu koostatud loeteludesse, kui ei esitata tõendeid, et biokütuse tooraine tootmine ei olnud nende looduskaitse eesmärkidega vastuolus;
- 3) liigirikas rohumaa, mis inimsekkumiseta jääks rohumaaks ja mis säilitab loodusliku liigikoosseisu ja ökoloogilised omadused ning protsessid, või tehisrohumaa, mis inimsekkumiseta ei jääks rohumaaks ja mis on liigirikas ja rikkumata, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et biokütuse tooraine kogumine on vajalik rohumaa seisundi säilimiseks.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 nimetatud suure süsinikuvaruga maa-ala on käesoleva määruse mõistes maa-ala, mida 2008. aasta jaanuaris iseloomustas, kuid enam ei iseloomusta, üks järgmistest seisunditest:

- 1) märgala, see tähendab pidevalt või suurema osa aastast veega kaetud või veest küllastunud maa-ala;
- 2) püsivalt metsane ala, see tähendab üle ühe hektari suurune maa-ala, millel on üle viie meetri kõrgused puud, mille võrade liitus on üle 30%, või mis suudavad nimetatud künnisteni jõuda;
- 3) üle ühe hektari suurune maa-ala, millel on üle viie meetri kõrgused puud võrade liitusega 10–30%, või puud, mis suudavad nimetatud künnisteni jõuda, juhul kui ei esitata tõendeid selle kohta, et maa-ala süsivesinikuvaru enne ja pärast kasutuselevõttu on niisugune, et kui kasutada direktiivi 2009/30/EÜ, millega

muudetakse direktiivi 98/70/EÜ seoses bensiini, diislikütuse ja gaasiõli spetsifikatsioonidega ja kehtestatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve ja vähendamise mehhanism ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 1999/32/EÜ seoses siseveelaevades kasutatava kütusespetsifikatsioonidega ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 93/12/EMÜ (EÜT L 140, 5.06.2009, lk 88–113), lisa 4 osas C sätestatud meetodikat, on käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud tingimused täidetud;

(4) Alates 1. jaanuarist 2017 peab biokütuse elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine olema vähemalt 50%.

(5) Alates 1. jaanuarist 2018 peab biokütuse elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine olema vähemalt 60%, kui biokütus on toodetud käitises, mis on alustanud tootmist 1. jaanuaril 2017 või hiljem.

(6) 23. jaanuaril 2008 tegutsenud käitises toodetud biokütusele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1 sätestatud säästlikkuse kriteeriumit alates 1. aprillist 2013.

(7) Jäätmetest ja jääkidest, välja arvatud põllumajandustootmisest, vesiviljelusest, kalandusest ja metsatööstusest pärit jääkidest toodetud biokütustele kohandatakse vaid käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1, lõigetes 4 ja 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumeid.

§ 10. Biokütuse ja vedela biokütuse kasutamisest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguse vähenemise määramine

(1) Biokütuse ja vedela biokütuse kasutamisest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguse vähenemise määramiseks võib kasutada ühte käesoleva lõike punktides 1–3 loetletud võimalustest. Biokütuse või vedela biokütuse kasutamisest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguse vähenemine on võrdne:

- 1) käesoleva määruse lisa 4 osas A või B sätestatud vaikeväärtusega, kui biokütuse tootmisviisist tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguse vähenemise vaikeväärtus on sätestatud määruse lisa 5 osas A või B ning kõnealuste biokütuste määruse lisa 4 osa C punkti 7 kohaselt arvatav maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenev aastapõhine heitkoguse *e_p*väärtus on võrdne nulliga või nullist väiksem;
- 2) käesoleva määruse lisa 4 osas C sätestatud meetodika abil arvatud tegeliku väärtusega;
- 3) väärtusega, mis on arvatud määruse lisa 4 osa C punktis 1 esitatud valemiga summana, milles mõnede tegurite jaoks võib kasutada määruse lisa 4 osa D või E osa summeerimata vaikeväärtusi, ning kõigi teiste tegurite jaoks määruse lisa 4 osas C sätestatud meetodika kohaselt arvatud tegelikke väärtusi.

(2) Biokütuse ja vedela biokütuse jaoks käesoleva määruse lisa 4 osas A sätestatud vaikeväärtusi ning lisa 4 osas D sätestatud viljeluse summeerimata vaikeväärtusi kohaldatakse üksnes siis, kui selle tooraine on:

- 1) viljeletud väljaspool Euroopa Liitu;
- 2) viljeletud Euroopa Liidus aladel, mille kohta on Euroopa Liidu liikmesriik teavitanud Euroopa Komisjoni vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 140, 5.6.2009, lk 16–62) artikli 19 lõikele 2, et kõnealustel aladel põllumajandusliku tooraine viljelusest tekkivad tüüpilised kasvuhoonegaaside heitkogused on eelduste kohaselt määruse lisa 4 osa D pealkirja „Viljeluse summeerimata vaikeväärtused” all esitatud heitkogustest väiksemad või nendega võrdsed;
- 3) jäätmed ja jäägid, mis ei ole pärit põllumajandusest, vesiviljelusest ja kalandusest jääkidest.

(3) Biokütuse ja vedela biokütuse puhul, mis ei kuulu käesoleva paragrahvi lõike 2 punktide 1–3 alla, kasutatakse biokütuse ja vedela biokütuse kasutamisest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguse vähenemise määramiseks viljeluse tegelikke väärtusi.

(4) Biokütuse ja vedela biokütuse kasutamisest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguse vähenemise määramisel tuleb kasutada täiendatud ja täpsustatud andmeid või meetodikaid, kui sellised andmed või meetodikad on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/28/EÜ artikli 25 lõike 4 alusel sätestatud korras.

§ 11. Kütuse keskkonnanõuetele vastavuse seire ja aruandmise kord

(1) Käesoleva määruse § 3 lõigetes 1 ja 4 mootoribensiini ja diislikütuse kohta esitatud keskkonnanõuetele vastavuse seire toimub kvaliteedistandardites EVS-EN 228 ning EVS-EN 590²artiklites 3 ja 5 kehtestatud katsemetodeid kasutades.

(2) Eestis tarbimisse lubatud kütuste kvaliteedi ja koguste seiret ning aruandlust korraldab Keskkonnaministeerium vastavalt Euroopa Komisjoni otsusele 2002/159/EÜ riigi kütusekvaliteedi koondandmete esitamise ühise vormi kohta (ELT L 53, 23.02.2002, lk 30–36).

(3) Eestis tarbimisse lubatud kerge ja raskete kütteõlide, sealhulgas laevakütuste kvaliteedi ja koguste seiret ning aruandlust korraldab Keskkonnaministeerium. Aruanded peavad sisaldama andmeid tehtud kontrollimiste arvu ja keskmise väävlisisalduse kohta.

§ 12. Laevakütuste seire teostamine

Laevakütuste seire teostamisel kaasab Keskkonnainspeksioon vajaduse korral akrediteeritud kütuselabori ning teostab järgmisi toiminguid:

- 1) võtab vastavalt IMO suunistele laeva pardal põletamiseks määratud laevakütuse tarnimise ajal kütuseproovi kütuse keskkonnanõuetele vastavuse määramiseks;
- 2) võtab proovi laeva pardal põletamiseks määratud laevakütuse tankidest ning, niivõrd kui see on teostatav, laeva pardal asuvatest suletud mahutitest kütuse keskkonnanõuetele vastavuse määramiseks;
- 3) kontrollib logiraamatut ja laevakütuse saatelehti.

§ 13. Määruse kehtetuks tunnistamine

Keskkonnaministri 19. mai 2005. a määrus nr 38 „Vedelkütustele esitatavad keskkonnanõuded ning biokütuste säästlikkuse kriteeriumid ja nende tõendamise kord” (RT I, 01.06.2012, 14) tunnistatakse kehtetuks.

¹ Euroopa Nõukogu direktiiv 70/22/EMÜ, mootorsõidukite ottomootorite heitgaaside tekitatud õhusaaste vastu võetavaid meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 76, 6.4.1970, lk 1–22); Euroopa Nõukogu direktiiv 88/77/EMÜ, sõidukite diiselmootoritest eralduvate gaasiliste heitmete vastu võetavaid meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 36, 9.2.1988, lk 33–61); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi ning nõukogu direktiiv 93/12/EMÜ muutmise kohta (EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58–68); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/30/EÜ, millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ seoses bensiini, diislikütuse ja gaasiõli spetsifikatsioonidega ja kehtestatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve ja vähendamise mehhanism ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 1999/32/EÜ seoses siseveelaevades kasutatava kütusespetsifikatsioonidega ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 93/12/EMÜ (EÜT L 140, 5.06.2009, lk 88–113); Euroopa Nõukogu direktiiv 1999/32/EÜ, mis käsitleb väävlisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ja millega muudetakse direktiivi 93/12/EMÜ (EÜT L 121, 11.05.1999, lk 13–18); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/25/EÜ, väikelaevu käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 164, 30.6.1994, lk 15–38); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/68/EÜ, väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele paigaldatavate sise põlemismootorite heitgaaside ja tahkete heitmete vähendamise meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1–86); Komisjoni direktiiv 2011/63/EL, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta selle kohandamiseks tehnika arenguga (ELT L 147, 2.6.2011, lk 15–16); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/17/EÜ, millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta (ELT L 76, 22.03.2003, lk 10–19); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/33/EÜ, millega muudetakse direktiivi 1999/32/EÜ laevakütuste väävlisalduse kohta (ELT L 191, 22.7.2005, lk 59–69); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta, millega muudetakse direktiive 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ (EÜT L 140, 05.06.2009, lk 16–62); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/30/EÜ, millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris (ELT L 123, 17.05.2003, lk 42–46); Euroopa Komisjoni otsus 2002/159/EÜ riigi kütusekvaliteedi koondandmete esitamise ühise vormi kohta (ELT L 53, 23.02.2002, lk 30–36); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/33/EÜ, millega muudetakse direktiivi 1999/32/EÜ laevakütuste väävlisalduse kohta (ELT L 191, 22.07.2005, lk 59–69); Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003) parandus (ELT L 30, 31.1.2009); Nõukogu määrus (EMÜ) nr 2658/87, tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1–675).

² Standardites kehtestatud katsemeetodite kohta annab teavet OÜ Eesti Keskkonnauuringute Keskus.

Keit Pentus-Rosimannus
Minister

Rita Annus
Kantsler

Lisa 1 Nõuded ottomootoritega sõidukites kasutamiseks müüdava mootoribensiini kohta

Lisa 2 Nõuded diiselmootoritega sõidukites kasutamiseks müüdava diislikütuse kohta

Lisa 3 Nõuded diiselmootoritega sõidukites kasutamiseks müüdava biodiislikütuse (rasvhapete metüülestrid) kohta

Lisa 4 Keskkonnanõuded laevakütusena kasutamiseks turustatavate kütuste kohta

[Lisa 5](#) Biokütuse või vedela biokütuse kasutamisest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise määramise meetodika